

HU

HU

HU

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Brüsszel, 23.3.2011
COM(2011) 11 végleges/2
1. MELLÉKLET

HELYESBÍTÉS:

Ez a szöveg hatályon kívül helyezi a 2011.1.12-i COM(2011) 11 végleges dokumentum 1. mellékletét és annak helyébe lép.
A helyesbítés az összes nyelvi változatot érinti.

ÉVES NÖVEKEDÉSI JELENTÉS

1. MELLÉKLET

**AZ EURÓPA 2020 STRATÉGIA KERETÉBEN ELÉRT HALADÁSRÓL SZÓLÓ
JELENTÉS**

ÉVES NÖVEKEDÉSI JELENTÉS

1. MELLÉKLET

AZ EURÓPA 2020 STRATÉGIA KERETÉBEN ELÉRT HALADÁSRÓL SZÓLÓ JELENTÉS

Ennek az éves növekedési jelentésnek a bemutatása, mely az első „európai szemeszter” kezdetét jelenti, egy olyan időszakban történik, amikor az Európai Unió fordulópont előtt áll. Két év elteltével Európa lassan kilábal a recesszióból. A fellendülés egyre erősödik és gyorsul, bár a külső piacokat továbbra is bizonytalanságok jellemzik, a pénzügyi szektort illetően pedig még mindig folyamatban vannak a helyreállító és reformintézkedések.

A kilátások javulásával előtérbe kerülnek a határozott politikai intézkedések. Európa válságból való kivezetése sohasem jelentette pusztán a megszokott kerékvágásba való visszatérést. A válság alapvető gyengeségekre mutatott rá az európai gazdaságban és növekvő belső egyensúlytalanságokat tárt fel. Csak akkor lehetséges a fenntartható és munkahelyeket teremtő növekedésen alapuló fellendülés, ha megkezdődik a mögöttes strukturális gyengeségek felszámolása, és ha Európa képes lesz felhasználni a válságot arra, hogy elindítsa gazdasági szerkezetének mélyreható átalakítását.

Miközben Európa a világ más részeihez képest viszonylag jobban tompította és dolgozta fel a globális válság hatását, félő, hogy abból lassabban fog kilábalni. A válság a munkatermelékenységet tekintve tovább növelte az Unió lemaradását az USA-val szemben. Továbbra is problematikus kérdés az ár- és a költség-versenyképesség. A feltörekvő gazdaságok az EU-hoz képest gyorsabban térnek vissza a növekedés útjára, annak ellenére, hogy közülük néhányan jelentős gazdasági kihívásokkal néznek szembe.

Az Európa 2020 stratégia az EU és a tagállamok által megállapított menetrend, mely *„segítséget fog nyújtani Európa számára ahhoz, hogy uniós és nemzetközi szinten is megerősödve lábaljon ki a válságból.”*¹ Európa válságból való kiemeléséhez koordinált és átfogó reformprogramokra van szükség, melyek kiterjednek a költségvetési konszolidációra, a stabil makrogazdasági feltételek megteremtésére és a növekedést elősegítő intézkedések előtérbe helyezésére.

Az EU és a tagállamok együttes felelősséggel tartoznak azért, hogy meghozzák a szükséges – ámde bonyolult – strukturális, előremutató reformokat, egy időben a költségvetési helyzet rendezésével és az egészséges makrogazdasági feltételek helyreállításával.

A makrogazdasági kiigazítás, a költségvetési konszolidáció és a politikai reformok egyidejűségét biztosítandó, Európának fokoznia kell a reform és a gazdaságpolitikák koordinációját. Miközben a költségvetési konszolidáció a növekedés döntő fontosságú előfeltétele, nem elégséges ahhoz, hogy a növekedés hajtóereje legyen. Proaktív politikák hiányában a potenciális növekedés a következő évtizedben várhatóan gyenge marad. A növekedés döntően attól a környezettől függ, amiben az ipar és a vállalkozások – különösen a

¹ Az Európai Tanács következtetései, 2010. június 17.

kkv-k – működnek. Növekedés nélkül a költségvetési konszolidáció még nagyobb kihívást fog jelenteni.

A 2010. júniusi Európai Tanács vezette be az „európai szemeszter” koncepcióját, mely az Európa 2020 stratégia keretében ötvözi a makrogazdaság-politikai fejleményeket és a strukturális reformokat. Az „európai szemeszter” olyan időkeret minden év első félévében, melynek során összehangolják a stabilitási és növekedési paktum és az Európa 2020 stratégia keretében benyújtott tagállami jelentéseket, valamint politikai iránymutatást nyújtanak és ajánlásokat fogalmaznak meg a tagállamok számára nemzeti költségvetéseik véglegesítését megelőzően. Ez erősíteni fogja az EU-ban a gazdaságpolitikai koordináció és felügyelet ex ante dimenzióját, lehetővé téve az uniós szintű közös menetrend és a nemzeti szinten hozott, testreszabott intézkedések előnyeinek ötvöztetését. Az EU ezáltal időben következtetéseket tud levonni a nemzeti fejleményekből, a tagállamok pedig beépíthetik az európai perspektívát és iránymutatást a következő évre szóló nemzeti politikáikba.

Ebben az új politikai koordinációs ciklusban a Bizottság minden évben az éves növekedési jelentésben elemzi az EU előtt álló legfontosabb gazdasági kihívásokat, és ajánlásokat tesz az ezek megoldására irányuló, prioritást élvező intézkedésekre. A tavaszi Európai Tanács az elemzés alapján iránymutatást nyújt a jövőbeni legfőbb kihívásokra vonatkozóan. Figyelembe véve ezt az iránymutatást, a tagállamok stabilitási vagy konvergenciaprogramjaikban elkészítik középtávú költségvetési stratégiáikat, nemzeti reformprogramjaikban pedig meghatározzák azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek az Európa 2020 célkitűzések eléréséhez és a növekedés akadályainak felszámolásához. A tagállamok mindkét dokumentumot egyidejűleg április közepéig nyújtják be. A „szemeszter” záró szakaszában a Tanács a Bizottság ajánlásai alapján még a nyár előtt országspecifikus politikai iránymutatásokat tesz közzé. A tagállamok ezáltal mérlegelhetik ezeket az iránymutatásokat, amikor elkészítik a következő évi költségvetésüket.

Ezen első „európai szemeszterben” az éves növekedési jelentés középpontjában a tagállamok által prioritásként kezelendő intézkedésekre vonatkozó kulcsfontosságú következtetések állnak. A következtetéseket alátámasztó elemzést három kísérő jelentés tartalmazza.

1. A NÖVEKEDÉST ELŐSEGÍTŐ INTÉZKEDÉSEK ELŐTÉRBE HELYEZÉSE

Az „elveszett évtized forgatókönyv” elkerülése érdekében döntő fontosságúak a tagállami szinten hozott intézkedések...

Az EU makrogazdasági és a munkaerő-piaci helyzetének felmérése azt jelzi, hogy a tagállamoknak 2011-ben és 2012-ben lépéseket kell tenniük az ellen, hogy lassú és munkahelyekben szegény növekedésbe sodródjanak („az elveszett évtized forgatókönyv”). A legsürgetőbb feladat a nem fenntartható adósságból, a pénzügyi piacok zavarából és alacsony gazdasági növekedésből álló, egyes tagállamokban kialakult ördögi körből való kitörés. Az első prioritás a költségvetési politikák visszaállítása a helyes pályára a növekedést elősegítő politikák megőrzése mellett, valamint a pénzügyi szektor gyors talpra állítása annak érdekében, hogy a gazdaságok a fellendülés útjára léphessenek. A második prioritás a munkanélküliség gyors csökkentése és hatékony, több és jobb munkahely teremtését célzó munkaerő-piaci reformok életbe léptetése. E prioritások csak akkor lesznek eredményesek, ha azokat egyidejűleg a növekedés beindítását célzó jelentős erőfeszítések kísérik.

A sikeres reformok a munkaerőpiac és a termékpiac működésének javítására, az innováció serkentésére, valamint az üzleti tevékenységek Európában történő folytatására vonatkozó

keretfeltételek javítására irányulnak. Ez vonzóbbá teszi a magánszektor számára a beruházási tevékenységet, ami másfelől javítani fogja az államháztartás minőségét. A munkaerő-piaci oldalt tekintve a reformintézkedéseknek bizonyos csoportok alacsony munkaerő-piaci részvételére és a munkaerőpiac nem megfelelő működésére kell összpontosítaniuk. Az ilyen politikák pozitív hatást gyakorolnának a költségvetési konszolidációra is, mivel nagyobb adóbevételeket és a szociális transzferek tekintetében alacsonyabb közkiadásokat eredményeznek, és elősegítenék a jövőbeni makrogazdasági egyensúlytalanságok kockázatának csökkentését. A strukturális reformok jelentős előnyöket generálhatnak, még rövid távon is. A termelés és a foglalkoztatás növekedése mögötti hajtóerőt a keretfeltételek javítása, valamint a termékpiacon és a munkaerő-piacon reformok jelentik.

A nemzeti erőfeszítések támogatása érdekében mobilizálni kell a kiemelt kezdeményezéseket és az uniós felfutó eszközöket

Az uniós szintű intézkedések egyúttal intelligens, fenntartható és inkluzív módon járnak majd hozzá a növekedéshez. A Bizottság ambiciózus menetrendet dolgozott ki, melyet hét kiemelt kezdeményezés segítségével, valamint a stratégiát támogató horizontális politikákra irányuló kiegészítő intézkedésekkel kíván megvalósítani.

A Bizottság előterjesztette az Európa 2020 stratégiában meghatározott hét kiemelt kezdeményezést². Minden egyes kiemelt kezdeményezés meghatározott kérdésekkel foglalkozik, és meghatározott politikai területekre vonatkozó intézkedéseket tartalmaz. A kiemelt kezdeményezések valódi jelentősége abban áll, hogy szorosan összefonódnak, és kölcsönösen támogatják egymást. Ezért néhány olyan kulcsfontosságú intézkedés, mint például a szellemi tulajdonhoz fűződő jogok új rendszerének megteremtése több kiemelt kezdeményezés szempontjából is fontos – példánkban az Innovatív Unió, az Iparpolitika és az Európai digitális menetrend számára.

Az Európa 2020 stratégia megvalósítása attól is függ, hogy sikerül-e az EU összes rendelkezésre álló eszközét eredményesen igénybe venni, és azokat a reformok támogatására irányítani. E célból a stratégia felszólít az egységes piac, az EU költségvetésének és a külgazdasági intézkedések eszközeinek megerősítésére, melyeket az Európa 2020 célkitűzései elérésének szolgálatába kell állítani:

- E vállalással összhangban a Bizottság vitára bocsátotta az egységes piacról szóló intézkedéscsomagot, melynek célja az egységes piac felélesztése és a növekedés új forrásainak igénybevétele³.
- Az uniós költségvetés felülvizsgálatáról szóló közlemény általános iránymutatásokat és lehetséges megoldásokat nyújt arra nézve, hogy az uniós költségvetés hogyan támogathatja az Európa 2020 célkitűzéseket, jobban figyelembe véve a stratégia prioritásait az EU kiadáspolitikáiban⁴.

² Európai digitális menetrend (COM(2010) 245 végleges/2, 2010.5.19.), Mozgásban az ifjúság (COM(2010) 477, 2010.9.15.), Innovatív Unió (COM(2010) 456, 2010.10.6.), Iparpolitika a globalizáció korában (COM(2010) 614, 2010.10.28.), Új készségek és munkahelyek menetrendje: Európa hozzájárulása a teljes foglalkoztatottsághoz (COM(2010) 682, 2010.11.23.), A szegénység és társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai platformja: a szociális és területi kohézió európai keretrendszere (COM(2010) 758, 2010.12.16.) Az „Erőforrás-hatékony Európa” kiemelt kezdeményezést 2011. január végén terjeszti elő a Bizottság.

³ „Az egységes piaci intézkedéscsomag felé” (COM(2010) 608, 2010. október 27.).

⁴ „Az uniós költségvetés felülvizsgálata”, COM(2010) 700, 2010. október 19.

- Végezetül, a „Kereskedelem, növekedés és globális ügyek: A kereskedelempolitika mint az Európa 2020 stratégia kulcseleme” című közlemény ismerteti, hogy a kereskedelem- és a beruházás-politika hogyan válhat a növekedés meghatározó hajtóerejévé⁵.

A növekedést szolgáló uniós szintű prioritások

Az Európa 2020 stratégia a következő években végrehajtandó integrált politikai reformok széles skáláját tartalmazza. Annak érdekében, hogy az EU sikeresen szembe tudjon nézni a gazdasági fellendülés és a munkahelyteremtés felgyorsításával járó jelentős és sürgős kihívással, 2011-ben és 2012-ben az uniós erőfeszítéseknek azon intézkedések elfogadására kell összpontosítaniuk, amelyekkel a legközvetlenebbül támogathatók a tagállamok reformintézkedései, amelyekhez nem szükségesek nagy közberuházások, és amelyek a legnagyobb hatást gyakorolják a növekedésre és a munkahelyteremtésre. A Bizottság ezért a növekedést fellendítő, prioritást élvező uniós szintű intézkedések egész sorára fog összpontosítani. Ezeket az intézkedéseket, melyeket a kiemelt kezdeményezésekben foglalt politikák közül választanak ki, rövid/középtávon egyértelmű gazdasági előnyökkel kell járniuk, és viszonylag gyorsan elfogadhatónak kell lenniük. Prioritásként kell kezelni például az egységes piac új szintre emelését a következők révén: a szolgáltatási ágazat teljes potenciáljának kiaknázása, a gyorsan növekedő innovatív vállalkozások finanszírozásának vonzóvá tétele a magántőke számára, a szabványosítás és a szellemi tulajdonhoz fűződő jogokra vonatkozó szabályozás modernizálása és az energiához való költséghatékony hozzáférés megteremtése. A Bizottság a héa-val, a közös konszolidált társasági adóalappal és az energiaadókkal kapcsolatos intézkedéseket is javasol a vállalkozások adókönyvetének javítása, a kettős adózás elleni küzdelem, és az EU éghajlatváltozásra és energiapolitikára vonatkozó ütemtervének megvalósítása érdekében.

A szolgáltatási ágazatok jelentősége, és azon szerepe, hogy más ágazatok számára inputot nyújt, a szolgáltatások erősebb belső piacát az EU gazdasági számára a növekedés és a munkahelyteremtés fontos hajtóerejévé teszi. A szolgáltatási irányelv teljes végrehajtása növelni fogja a versenyt, korszerűsíti a szabályozási keretet, és előmozdítja a jelentős strukturális reformokat. További intézkedéseket kell hozni a szolgáltatások belső piacának elmélyítésére.

A nyitottabb és hatékonyabb közbeszerzést előmozdító intézkedések jelentősen csökkenthetik a kiadásokat a közszektorban, és az érintett piacokon előmozdíthatják a versenyt. Az így keletkező megtakarítások hatékony felhasználása jelentős makrogazdasági előnyökkel járhat. A harmadik országok közbeszerzési piacaihoz való jobb hozzáférés Európa számára további haszonnal járhat.

A fenntartható energia-, közlekedési és információs technológiai infrastruktúra (különösen a szélessávú technológia) javítása előmozdíthatja a növekedést és a munkahelyteremtést, összhangban a szén-dioxid-kibocsátás csökkentésének hosszútávú célkitűzésével. E tekintetben az innovatív finanszírozás alkalmazása – ideértve az EU-projektkötvényeket is – hozzájárulhat a gazdaság alkalmazkodóképességének javításához.

Mikroökonómiai szinten a közlekedési és az energiaágazatban fokozódó verseny a gazdasági hatékonyság növekedését eredményezheti az új szolgáltatók piacra lépésének és az

⁵ „Kereskedelem, növekedés és globális ügyek: A kereskedelempolitika mint az Európa 2020 stratégia kulcseleme” (COM(2010) 612, 2010. november 9.).

alacsonyabb árak, valamint az innováció révén a munka és a tőke racionálisabb felhasználásának eredményeként. Makrogazdasági szinten ezek az intézkedések a gazdasági aktivitás növekedését eredményezhetik, mivel a közlekedési és az energiaágazatban realizált előnyök a gazdaság többi részére is kiterjedhetnek az említett inputok más tevékenységek gyártási költségeiben betöltött fontos szerepe miatt.

Az ipar és a feldolgozóipar a magánszektorban zajló innováció és technológiai fejlődés legfontosabb előmozdítói, és az EU exportjának jelentős részét teszik ki. Talpra állásuk döntő fontosságú a gazdasági növekedés szempontjából. Ugyanakkor a környezeti áruk és szolgáltatások jól működő egységes piaca komoly lehetőségeket kínál a növekedésre, az innovációra és a munkahelyteremtésre.

A szabványosítás terén rendkívül fontos a világviszonylatban gyors, másokat megelőző fellépés. A Bizottság ezért intézkedéseket fog javasolni az európai szabványosítás felgyorsítására és modernizálására, az IKT-re vonatkozóan is. Az IKT gyorsan fejlődő és egymással összekapcsolt területeit tekintve ez valóban különös kihívást jelent. A Bizottság Unió-szerte alkalmazandó specifikus szabványokat is ki fog dolgozni, amivel elő kívánja segíteni az innovatív, erőforrás-hatékony és alacsony szén-dioxid-kibocsátású termékek és technológiák piacának felemelkedését.

Az egységes piacon belüli, határokon átnyúló tranzakciók elősegítése érdekében a Bizottság 2011-ben felhasználóbarát jogi eszközt terjeszt elő az európai szerződési jogról, amelyet a vállalkozások és a fogyasztók alkalmazhatnak az egységes piacon belüli tranzakciókhoz, és egy rendeletet, mely egyszerűsíti az adósságok határokon átnyúló – akár banki lefoglaláson keresztül – behajtását. Ez a mostani helyzet javítását szolgálja: az EU-ban jelenleg a határokon átnyúló adósságok csupán 37 %-a hajtható be.

Annak a jelenlegi helyzetnek a feloldása érdekében, amelyben az online rendelkezésre álló tartalmakhoz nem minden esetben lehet jogszerűen és határokon átnyúlóan hozzáférni az Unióban, a Bizottság a szellemi tulajdonhoz fűződő jogokról szóló európai keretszabályt fog előterjeszteni, amely különösen az e-kereskedelmet és a digitális ipart fogja fellendíteni.

Ami a finanszírozáshoz való hozzáférést illeti, különösen a kkv-k és az innovatív induló vállalkozások tekintetében, az olyan intézkedéscsomag, mint a határokon átnyúló akadályok – ideértve az eltérő nemzeti szabályozásokból származó adóakadályokat is –, felszámolását célzó „kockázatitőke-útlevél”, alacsonyabb kockázati prémiumok révén hozzájárulhat az induló vállalkozások finanszírozási költségeinek csökkentéséhez, előmozdítva az innovációt. A Bizottság foglalkozni fog az EU-ban hosszú távra beruházni kívánó külföldi befektetők vonzásának kérdésével is.

2. ELSŐ LÉPÉSEK AZ EURÓPA 2020 STRATÉGIA CÉLJAINAK MEGVALÓSÍTÁSA FELÉ

A 2010. júniusában ülésező Európai Tanács, mely elfogadta az Európa 2020 stratégiát és annak öt kiemelt célkitűzését, azonnali cselekvésre szólította fel a tagállamokat. Megállapította, hogy a tagállamok „*e szakpolitikai prioritásoknak a saját szintjükön történő végrehajtására kell, hogy törekedjenek. A Bizottsággal szoros párbeszédben, a kiindulási helyzetüket és a nemzeti körülményeiket figyelembe véve, valamint a saját döntéshozatali eljárásaiknak megfelelően rövid időn belül véglegesíteniük kell nemzeti célkitűzéseiket. Azonosítaniuk kell a növekedést gátló, főbb szűk keresztmetszeteket is, és nemzeti reformprogramjaikban jelezniük kell, hogyan szándékoznak ezeket megoldani.*”

2010 őszén a tagállamok a Bizottsággal szoros együttműködésben meghatározták a nemzeti célkitűzéseket, és kidolgozták a megvalósításukhoz szükséges stratégiákat. A tagállamokat felkérték arra, hogy november közepéig nyújtsák be nemzeti reformprogramjaik tervezetét, amely tartalmazza az általuk előirányzott nemzeti célkitűzéseket és az ezek eléréséhez, valamint a növekedés régóta fennálló akadályainak felszámolásához szükséges reformokat. E stratégia fontos elemét képezi az a tény, hogy minden egyes tagállam saját maga határozza meg célkitűzéseit az Európa 2020 általános célkitűzései tekintetében, ami biztosítja a nemzeti célkitűzések iránti „politikai felelősségvállalást”, vagyis azt, hogy e célkitűzések belső politikai vita tárgyát képezik.

Két tagállam kivételével az összes többi tagállam meghatározott nemzeti célkitűzéseket. Néhány esetben a tagállamok csak ideiglenes vagy minőségi célkitűzéseket határoztak meg. Továbbá, tekintettel a tervezetek előzetes jellegére, néhány célkitűzést sávokban vagy a jelenlegi politikákon alapuló „minimum célokként” határoztak meg.

Bár a nemzeti reformprogram-tervezetekben szereplő előzetes adatokból nem lehet végleges következtetéseket levonni, kivehető néhány általános jelentőségű trend. Fennáll a veszélye annak, hogy a tagállamok által meghatározott nemzeti célkitűzések kevésbé ambiciózusak, miközben túl nagy hangsúly helyeződik a rövid távú intézkedésekre, ami azzal jár, hogy nem szentelnek elég figyelmet a 2020-ig tartó teljes időszakot lefedő reformpályák kidolgozásának. A célkitűzések nem csupán számszerűek – a cél a lehető legnagyobb erőfeszítésekre ösztönözni a tagállamokat, hogy mérhető eredményeket érjenek el az öt kiemelt célkitűzésben összefoglalt kulcsterületeken. A legtöbb esetben az ideiglenes nemzeti célkitűzések azt mutatják, hogy az EU-nak további utat kell megtennie az Európai Tanács által megállapított uniós kiemelt célkitűzések teljesítéséhez. Érthető, hogy néhány tagállam számára nehézséget jelenthet, hogy a gazdasági bizonytalanság időszakában ambiciózus kötelezettségeket vállaljanak. Ugyanakkor a nemzeti reformprogramok logikája alapján a célok eléréséhez vezető olyan pálya meghatározása a fontos, amely figyelembe veszi az aktuális körülményeket, ám az időszak végére a megfelelő eredmény elérését célozza. Elismerve egyrészt azt, hogy ez az új megközelítés alkalmazásának első éve, másrészt pedig azt, hogy sok tagállamnak különös kihívást jelent, hogy a költségvetési konszolidáció idején ambiciózus célkitűzéseket határozzon meg, a Bizottság 2014-re féldős értékelést javasol. Ez képessé teszi az EU-t annak elemzésére, hogy vajon elérhető-e a kívánt előrehaladás, és hogy szükséges-e további intézkedéseket hozni.

A következő szakasz előzetes áttekintést nyújt a tervezett nemzeti célkitűzések jelenlegi állásáról. E célkitűzések megtalálhatóak a melléklet táblázatában. A tagállamoknak 2011 áprilisáig kell meghatározniuk a pontos nemzeti célkitűzéseket az öt uniós kiemelt célkitűzés vonatkozásában. A következő évtől kezdődően az „éves növekedési jelentés” szorosabban fogja nyomon követni a kiemelt célkitűzések terén elért haladást, és a végleges nemzeti célkitűzésekről számol be.

2.1. Foglalkoztatás

Az EU kiemelt célkitűzése a 20–64 éves korosztályt alkotó nők és férfiak körében 75 %-os foglalkoztatási ráta elérése 2020-ra, a fiatalok, az idősebb munkavállalók és az alacsony képzettségűek munkaerő-piaci részvételének növelésén és a legális migránsok integrációjának javításán keresztül. Az alacsony munkaerő-piaci részvétel egyike Európa régóta fennálló, meghatározó strukturális gyengeségeinek. A válság előtt az európai foglalkoztatási ráták néhány százalékponttal voltak alacsonyabbak az USA és Japán foglalkoztatási rátáinál. A válság drámaian súlyosbította a munkanélküliséget, miközben a demográfiai változások azzal

fenyegetnek, hogy tovább zsugorodik a rendelkezésre álló munkaerő nagysága. A munkaerő-piaci részvétel növelése jelentős hatással lenne Európa jövőbeni növekedésére.

A nemzeti reformprogram-tervezetek elemzése azt mutatja, hogy a tagállamok magukénak érezték ezt a célkitűzést, és túlnyomórészt felleptek a munkaerő-piaci akadályok ellen. A legtöbb tagállam egy adott értékben határozta meg célkitűzését, de néhányan – nevezetesen Ausztria, Belgium, Ciprus, Olaszország és Szlovákia – a célkitűzésekre sávokat adtak meg. Hollandia és az Egyesült Királyság még nem határozott meg hivatalos nemzeti célkitűzést. A javasolt célkitűzések 62,9 % (Málta) és 80 % (Svédország) között mozognak.

Ha az összes tagállam elérné a 2020-ra megállapított nemzeti célkitűzését, vagy a célkitűzés sávjának alacsonyabbik értékét, *a nemzeti célkitűzést meghatározó tagállamok között az átlagos uniós foglalkoztatási ráta 72,4 % lenne*. Ha az összes tagállam elérné célkitűzése sávjának magasabbik értékét, az EU átlagos foglalkoztatási rátája 72,8 % lenne. Más szavakkal, a foglalkoztatási rátára meghatározott jelenlegi nemzeti célkitűzések alapján az EU egésze 2,2-2,6 százalékponttal maradna el a 75 %-os célkitűzés mögött.

2.2. Kutatás-fejlesztés

Mind a befektetett – különösen a magánszektorból származó – erőforrások szintjét, mind pedig a kiadások eredményességét tekintve Európa jelentősen elmarad az USA vagy más fejlett gazdaságok mögött. Az ilyen lemaradás negatívan érinti a növekedési kilátásokat, különösen a legnagyobb növekedési potenciállal rendelkező ágazatok esetében. Az Európa 2020 stratégia szerint javítani kell a K+F beruházások feltételeit, melynek eredményeként a GDP legalább 3 %-ára kell emelni a magán- és az állami befektetések szintjét.

Az összegyűjtött ideiglenes nemzeti célkitűzések a GDP 2,7 %-át vagy 2,8 %-át kitevő aggregált szintet jeleznek, amely ugyan nem éri el a K+F-be irányuló beruházásokra a GDP 3 %-ában meghatározott célkitűzést, azonban jelentős erőfeszítésre utal, különösen a jelenlegi költségvetési kontextusban. Néhány tagállam lépéseket tett a kutatásba, az innovációba és az oktatásba irányuló közberuházások jelentős növelésére, felismerve azt, hogy ezek a beruházások jelentik a későbbi növekedés motorját. Néhány tagállam ambiciózus, de egyben valószínű célkitűzéseket határozott meg, annak ellenére, hogy nehézséget jelent a magánforrások K+F célkitűzésük elérése érdekében történő mobilizálása.

Az EU innováció terén nyújtott teljesítményének másik szorosan kapcsolódó aspektusa a gyorsan fejlődő, innovatív vállalatok gazdasági szférában betöltött részaránya⁶. A tagállamoknak fel kell gyorsítaniuk az innovatív vállalkozások növekedése előtt álló akadályok felszámolására irányuló reformjaikat, ideértve a keretfeltételek javítását és a finanszírozáshoz való hozzáférést.

2.3. Éghajlat-politika és energiapolitika

A fenntartható növekedés megvalósítása azt jelenti, hogy Európát versenyképes, erőforrás-hatékony, alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdasággá és társadalommá kell átalakítani. Ez a jövőkép alátámasztja az Európa 2020 stratégiában meghatározott hármas célkitűzést: az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását az 1990-es szinthez képest legalább 20 %-kal, kedvező feltételek esetén 30 %-kal kell csökkenteni; az EU energia-végfogyasztásában a

⁶ Az Európai Bizottság jelenleg erre vonatkozó mutatószámot dolgoz ki az Európai Tanács kérésére – COM(2010) 546, 2010.10.6., 29. o.

megújuló energiaforrások arányát 20 %-ra kell emelni; az energiahatékonyságot 20 %-kal kell növelni.

A megújuló energiaforrások és az üvegházhatást okozó gázkibocsátás tekintetében már ma is léteznek nemzeti célkitűzések.

Az energiahatékonyság tekintetében a nemzeti reformprogram-tervezetek elemzése azt jelzi, hogy ebben a szakaszban a tagállamok korlátozott mértékben érezték magukénak a célkitűzést. Néhány tagállam nem utalt erre a célkitűzésre, míg mások különböző módszerek alapján határozták meg nemzeti célkitűzéseiket. Ezen eltérések és a hiányos információk miatt minél hamarabb pontosítani kell a tagállamok által elérendő célkitűzéseket.

Az előzetes értékelés ugyanakkor azt mutatja, hogy a kumulatív erőfeszítések jelentősen elmaradnak az energiafogyasztást 2020-ra 20 %-kal csökkenteni kívánó általános uniós célkitűzés mögött (kevesebb mint 10 %-os csökkentést előirányozva). Ez aggodalomra ad okot, ugyanis az energiahatékonyság a kibocsátás-csökkentésnek, az energiabiztonság és a versenyképesség javításának, az energiafogyasztás megfizethetővé tételének és a munkahelyteremtésnek a leginkább költséghatékony módja. Ehhez hasonlóan az éghajlatváltozás mérséklése terén a meglévő és a tervezett intézkedések még nem elégségesek az Európa 2020 stratégiában foglalt kiemelt célkitűzések eléréséhez.

2.4. Oktatás és képzés

Az innováció és a növekedés előmozdításához szükséges, hogy megfelelő készségekkel rendelkező és képzett munkaerő álljon rendelkezésre. A magasan képzett lakosság döntő fontosságú a demográfiai változás és a társadalmi befogadás jelentette kihívások leküzdésében Európában. Ezért az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés szempontjából kulcsfontosságú a minőségi oktatásba, képzésbe és az egész életen át tartó tanulásba való befektetés.

Az Európa 2020 stratégia kettős kiemelt célkitűzést határoz meg az oktatás tekintetében, nevezetesen azt, hogy 2020-ra a korai iskolaelhagyók aránya a 18–24 éves korosztályban 10 %-nál alacsonyabb legyen, és az EU fiatal felnőttjeinek (30–34 évesek) legalább 40 %-a szerezzen felsőfokú vagy annak megfelelő végzettséget. A nemzeti reformprogram-tervezetek elemzése rámutat arra, hogy a tagállamok általában több figyelmet szentelnek az aktuális kihívások elemzésének és az azokra adandó lehetséges válaszoknak, mint a konkrét reformtervek és intézkedések meghatározásának. A legtöbb nemzeti reformprogram-tervezetben nem világos, hogy az ismertetett intézkedéseket az Európa 2020 prioritásaira adandó válaszként hozták-e meg, vagy legalább azokhoz igazították-e.

Valamennyi nemzeti reformprogram-tervezetben meghatároztak nemzeti célkitűzéseket a korai iskolaelhagyás csökkentésére és a felsőfokú végzettséggel rendelkezők számának növelésre, kivéve az Egyesült Királyságot (amely nem határozott meg célkitűzéseket) és Hollandiát (amely a korai iskolaelhagyásra vonatkozóan meghatározott célkitűzést, a felsőfokú végzettségre nem).

Ami a korai iskolaelhagyást illeti, miközben néhány tagállam nagyon ambiciózus célkitűzéseket határozott meg, az erőfeszítések várhatóan azt fogják eredményezni, hogy Európa le fog maradni a 2020-ra meghatározott 10 %-os cél mögött. A nemzeti reformprogram-tervezetekben megküldött célkitűzésekkel – azon országok nélkül, amelyek nem határoztak meg célkitűzéseket (az Egyesült Királyság mindkét célkitűzés, Hollandia a felsőfokú végzettség vonatkozásában) – 2020-ra 10,5 %-os ráta érhető el a korai

iskolaelhagyás tekintetében, amivel nem teljesül a 10 %-os közös európai célkitűzés. Abszolút számokban ez azt jelenti, hogy 2020-ban kb. további 200 000 fiatal európai hagyja el idő előtt az oktatást és a képzést.

A felsőfokú végzettségre jelenleg benyújtott nemzeti célkitűzések szintén nem lesznek elégségesek a 2020-ra meghatározott általános célkitűzés eléréséhez. 2020-ra a felsőfokú végzettséggel rendelkezők aránya 37,3 %-os lesz, ami elmarad a 40 %-os közös európai célkitűzés mögött. Abszolút számokban ez azt jelenti, hogy 2020-ban hozzávetőlegesen 800 000-rel lesz kevesebb a 30–34 éves korosztályban a felsőfokú végzettséget szerzők száma ahhoz képest, mintha teljesülne a 40 %-os célkitűzés.

2.5. Társadalmi befogadás/szegénység elleni küzdelem

Nem beszélhetünk fenntartható növekedésről addig, amíg a társadalom valamennyi szegmense nem részesedik az abból fakadó előnyökből. Ehhez képest az elmúlt évtizedben Európa-szerte nőtt az egyenlőtlenség, és egyre több ember tapasztalja meg a szegénységet és a társadalmi kirekesztést. A gazdasági válság drámaian növelte azoknak a számát, akik a szegénységi küszöb alatt élnek, vagy akik esetében ez a veszély fennáll. Az Európa 2020 stratégia kulcsfontosságú célkitűzése ennek a trendnek a visszafordítása, valamint egyidejűleg a növekedés és a társadalmi kohézió biztosítása. Az uniós kiemelt célkitűzés szerint a szegénységi küszöb alatt élő európaiak arányát 25 %-kal csökkenteni kell, legalább 20 millió embert emelve ki a szegénységből. A célkitűzést három mutatószám⁷ alapján határozták meg, melyek tükrözik az Európa-szerte megfigyelhető szegénység és kirekesztés számos aspektusát. A célkitűzés kiterjeszti a relatív jövedelmi szegénység eredeti koncepcióját a szegénység nem monetáris dimenziójára és a munkaerőpiacról való kirekesztődés különböző formáira. A célkitűzés tükrözi továbbá a tagállamokban kialakult sokféle helyzetet és meghatározott prioritásokat.

Az előzetes elemzés azt mutatja, hogy a legtöbb uniós tagállamban továbbra is a relatív szegénység jelenti az egyik legfőbb kihívást. Az általános életszínvonal javítása jelentősen elősegítheti a szegénység és a kirekesztés csökkentését azokban az országokban, amelyek alacsonyabb egy főre jutó GDP-vel rendelkeznek és ahol magas az anyagi depriváció rátája. Valamennyi ország számára prioritást jelent a munkaerőpiacról való kirekesztés elleni küzdelem, így azon országok számára is, amelyek az embereket a jövedelmi szegénységtől viszonylag jól megvédő, fejlett jóléti rendszerekkel rendelkeznek, azonban csak gyenge ösztönzőket és/vagy kevés támogatást nyújtanak a munkaerőpiacról leginkább kirekesztettek munkaerő-piaci részvételéhez.

Nemzeti reformprogram-tervezeteikben az országok többsége meghatározott ugyan célkitűzéseket, ezek azonban ambíció tekintetében még nem érik el az Európai Tanács által meghatározott szintet. A legtöbb tagállam a három egyeztetett mutatószámot alkalmazta az uniós célkitűzés meghatározásához, ezáltal elismerve, hogy átfogó stratégiákra van szükség a valamennyi dimenziójában megnyilvánuló szegénység elleni küzdelemhez. Ugyanakkor a célkitűzéseket ambiciózusabbá kellene tenni, hogy azok jobban tükrözzék a közöttük lévő kölcsönhatást, így különösen a munkaerő-piaci részvétel és a szegénység közötti kapcsolatot. Több tagállam még mindig nem határozott meg célkitűzést. Fontos, hogy ezek az országok minél hamarabb lezárják ezt a folyamatot.

⁷ A szegénységi küszöb alatt élők aránya, súlyos anyagi depriváció és a nagyon alacsony munkaintenzitású háztartásokban élők.

3. NEMZETI REFORMPROGRAMOK

3.1. Nemzeti reformprogram-tervezetek

Az Európa 2020 célkitűzések a nemzeti reformprogramok kulcselemét képezik, melyek egy szélesebb és átfogó reformmenetrendet képviselnek. A tagállamokat felkérték, hogy nemzeti reformprogram-tervezeteiket 2010. november 12-ig küldjék meg. E tervezeteknek a következő négy elemre kellett épülniük:

- Középtávú makrogazdasági forgatókönyv: Az összes nemzeti reformprogram-tervezet tartalmazott makrogazdasági forgatókönyvet, és különös figyelmet szentelt a növekedést akadályozó makrostrukturális tényezőknek, különösen a költségvetés területén.
- Az Európa 2020 kiemelt célkitűzéseire épülő nemzeti célkitűzések: A nemzeti reformprogram-tervezetek az esetek többségében tartalmazták ezeket (lásd fent).
- A növekedést és a munkahelyteremtést akadályozó legfőbb tényezők azonosítása. A nemzeti reformprogram-tervezetek túlnyomórészt megerősítették a növekedés Gazdaságpolitikai Bizottság által 2010 júniusában és a Foglalkoztatási Bizottság által 2010 októberében azonosított akadályait. Néhány esetben a tervezeteket néhány további kihívással egészítették ki.
- A növekedést elősegítő kezdeményezéseket előtérbe helyező főbb intézkedések. Majdnem az összes tervezetre megállapítható, hogy nem tértek ki a növekedést közép- és hosszú távon fellendítő strukturális reformok előtérbe helyezésére.

A nemzeti reformprogram-tervezetek különböznek egymástól a kidolgozottság részletessége és foka tekintetében – néhány tervezet teljesebb és jobban kidolgozott a többihez képest. Általánosan megállapítható, hogy a nemzeti reformprogram-tervezetek nem ismerik el kellő mértékben a potenciális növekedésre és a foglalkoztatásra nehezedő nyomásokat. A tagállamok által ismertetett makrogazdasági forgatókönyvek a Bizottság értékeléséhez képest túlságosan optimisták. A foglalkoztatással kapcsolatos forgatókönyvek ugyanakkor túl pesszimisták, mivel azokat negatív rövid távú tényezők határozzák meg. A nemzeti reformprogram-tervezetek előzetes áttekintése alapján a következő fő kérdések rajzolódnak ki:

- A tagállamok túlnyomó része jelentős költségvetési kihívásokkal néz szembe a strukturális hiányok lefaragása, a gyakran magas adósságráták csökkentése, és a népesség öregedésével járó költségek megfékezése terén. Sok országban a közkiadások minőségének javítása és az intézményi keret szigorúbb költségvetési kontroll révén történő megerősítése elősegíthetik a fenntarthatóságot.
- A legtöbb tagállam kiemelte, hogy szükség van egy stabil és jól működő pénzügyi szektorra, mely állami segítség nélkül képes a pénzügyi közvetítésre. Ezen a területen többek között a háztartások túlzott eladósodása, a hatékony szabályozási felügyelet biztosítása és a jól működő bankszektor jelenti a kihívást.
- A versenyképesség erősítése és a folyó fizetési mérleg egyensúlytalanságainak kezelése fontos valamennyi tagállam, különösen pedig a GMU zökkenőmentes működése tekintetében. Az euroövezetben ez az euroövezeten belüli egyensúlytalanságok csökkentésére irányuló olyan intézkedésekben nyilvánul meg, mint pl. a hazai kereslet erősítése, relatív bér- és árkiigazítás, nagyobb bér rugalmasság és az erőforrások

átcsoportosítása a kereskedelmi forgalomban nem értékesíthető áruk szektorából a kereskedelmi forgalomban értékesíthető áruk szektorába.

- Emellett valamennyi tagállam rámutatott arra, hogy szükséges javítani a munkaerő-piaci részvételt és/vagy a foglalkoztatás feltételeit, és arra, hogy fel kell lépni a munkaerőpiac elégtelen működése és a munkaerőpiac szegmentációja, az elégtelen foglalkozási és földrajzi mobilitás, az elégtelen munkaösztönzők és a különböző korcsoportok kirekesztődése ellen.
- A legtöbb tagállam elismerte a termelékenység javításához, valamint a magasabb hozzáadott értéket képviselő termelésre és kivitelre történő átállás előmozdításához kapcsolódó kihívásokat. Ezek nagyobb tőkebefektetésekhez kapcsolódnak, melyek biztosítják az üzleti környezet hatékony szabályozását, a hatékony igazgatást és a fokozottabb verseny előmozdítását.
- Végezetül, a tagállamok elismerik, hogy szükséges az innovációs kapacitás előmozdítása és a humántőkébe irányuló befektetések erősítése, melynek célja a növekedési potenciál emelése és a munkaerő-piaci kereslet és kínálat összehangolása.

Ebben a szakaszban a nemzeti reformprogram-tervezetekben ismertetett politikák nem nyújtanak egyértelmű választ a fontos makrogazdasági kihívásokra és a növekedést akadályozó tényezőkre. A politikai intézkedések konkrétumok helyett gyakran olyan csatornákra utalnak, amelyeken keresztül kezelhetők a kihívások. Miközben a tagállamok a költségvetési konszolidációt célzó intézkedéseket részletesebben ismertették, kevés figyelmet szenteltek a strukturális reformoknak, amelyek közép- és hosszú távon fellendíthetnék a növekedést. Számos nemzeti reformprogram-tervezet nyújt áttekintést azokról a tervezett intézkedésekről, amelyekkel a tagállamok elérhetik nemzeti célkitűzéseiket. Az intézkedések listája ugyanakkor számos esetben már végrehajtott intézkedéseket vagy már meglehetősen előrehaladott intézkedéseket tartalmazott. A tervezett politikai intézkedések bemutatása gyakran homályos volt, a tervezetek kevés részletes információt tartalmaztak az intézkedések valódi jellegéről, a végrehajtás ütemtervéről, a várható hatásról, a részleges vagy sikertelen végrehajtással járó kockázatokról, a költségvetési terhekről és az uniós strukturális alapok felhasználásáról. E trend alól kivételt jelentettek a tagállamok által bemutatott, pénzügyi támogatásban részesülő programok, melyek részletesebb intézkedéseket tartalmaztak.

3.2. Együttműködés a nemzeti reformprogramok véglegesítésében

A nemzeti reformprogram-tervezetek és a végleges dokumentumok megküldése közötti idő alatt a Bizottság eszmecserét folytat a tagállamokkal és a Tanács szakmailag értékeli a dokumentumokat. 2010 novemberében a Foglalkoztatási Bizottság értékelte a nemzeti reformprogram-tervezetek foglalkoztatással kapcsolatos elemeit, decemberben pedig egy horizontális értékelés keretében a Gazdaságpolitikai Bizottság vizsgálta a makrogazdasággal kapcsolatos elemeket.

A tagállamok számára a nemzeti reformprogramjaik végelegesítéséhez átfogó iránymutatást nyújtó jelen éves növekedési jelentés elfogadását követően a Bizottság a tagállamokkal külön-külön fogja megvitatni a nemzeti reformprogramok véglegesítését ezen iránymutatás és a tagállam adott körülményei fényében.

Ezzel párhuzamosan le kell zárni a nemzeti konzultációkat annak érdekében, hogy biztosítható legyen a határozott felelősségvállalás a nemzeti reformprogramokért. Az előkészítés során ezekbe a konzultációkba be kell vonni a politikai szereplőket (nemzeti

parlamentek, regionális és helyi hatóságok), a szociális partnereket és más érintetteket. A nemzeti reformprogram-tervezetek csak nagyon kevés esetben képezték különböző szinteken folytatott konzultáció tárgyát. Miközben néhány tagállam jelezte, hogy a nemzeti reformprogramjaik véglegesítését megelőzően konzultációkat folytatna, a legtöbbjük nem nyújtott információt a konzultáció folyamatáról.

Aggodalomra ad okot, hogy a tagállamok nem szentelnek elég figyelmet a strukturális reformoknak, amelyek közép- és hosszú távon fellendíthetnék a növekedést. A növekedést elősegítő politikák hiányában a konszolidációt célzó stratégiák kontraproduktívvá válhatnak.

A cél az, hogy a végleges nemzeti reformprogramok célirányos reformprogramot tartalmazzanak, melyért politikailag a tagállamok és a tagállamokon belüli különböző szereplők felelősek, és amely megfelel bizonyos olyan közös kritériumoknak, amelyek szükségesek a szinergiák megteremtéséhez és a nyomon követés javításához. A végleges nemzeti reformprogramok várhatóan a következőket tartalmazzák:

- (Legalább) négy éves időszakot lefedő becslések a kibocsátás potenciális és a tényleges középtávú növekedésére. A 2011. évi programok keretében ismertetett makrogazdasági forgatókönyveknek tehát le kell fedniük a 2014-ig terjedő időszakot.
- Az öt kiemelt uniós célkitűzésre kiterjedő ambiciózus és valószerű célkitűzések, a célkitűzések 2020-ig történő megvalósításának menetrendje, 2014-ben elkészítendő féléves értékelés.
- A hosszú távú, és nem csak a már előkészület alatt álló intézkedések részletesebb ismertetése, ideértve a kutatási és innovációs rendszerek reformjára irányuló koherens, az adott tagállam erősségeinek és gyengeségeinek elemzésén alapuló tervet⁸.
- A reformok költségvetésre gyakorolt hatásai – ideértve adott esetben a növekedést előmozdító beruházásokat támogató strukturális alapok tényleges és tervezett felhasználása terén elért nemzeti előrehaladás részletesebb ismertetését.
- A növekedést akadályozó tényezők felszámolására irányuló intézkedések, ideértve a részletes ütemtervet, a várható hatásokat és a költségvetési következményeket. Ezek a növekedés ösztönzőire vagy a növekedés keretfeltételeire irányulnak, és kiterjedhetnek például a belső piac támogatására, az üzleti környezetre, a kkv-k növekedésére és nemzetköziesedésére, a szolgáltatási piacot érintő strukturális reformokra (pl. a szolgáltatási irányelv), a digitális társadalom és gazdaság támogatására, a fogyasztókra vonatkozó feltételek javítására stb. Az információs és kommunikációs technológiák széles körű alkalmazásából eredő, és különösen a termelékenység tekintetében jelentkező előnyök jól ismertek, és emiatt sok esetben célirányos politikai intézkedéseket érdemelnek.
- A különböző érintettek részvételéről és hozzájárulásairól szóló információ. Ebben a kontextusban meg kell említeni azokat a kommunikációs erőfeszítéseket, amelyek közelebb viszik a reformprogramokat az érintettekhez és a polgárokhoz, valamint a tagállamokban a reformok végrehajtásának nyomon követésére létrehozott mechanizmusokat is.

⁸ Az elemzés elvégzését megkönnyítendő, a tagállamokat az Innovatív Unió kiemelt kezdeményezés részét képező „önértékelési eszköz” alkalmazására ösztönözzük, COM(2010) 546 (végleges).

4. KÖVETKEZTETÉSEK

Az első éves növekedési jelentés elkészítése során külön kihívást jelent az előrehaladás nyomon követése és értékelése, mivel az Európa 2020 stratégiát csak nemrég indították el. A stratégia elfogadását és az Európai Tanács általi 2010. júniusi jóváhagyását követő hónapokban az uniós szinten hozott intézkedések középpontjában természetesen a keret meghatározása és a hét kiemelt kezdeményezés elindítása állt. A másik oldalon a tagállamok megtették az első lépéseket reformprogramjaik elindítására. Figyelembe véve az Európa 2020 stratégia első végrehajtási ciklusának újszerűségét, a tagállamok nemzeti reformprogram-tervezeteket nyújtottak be, melyek a 2011 áprilisáig benyújtandó végleges dokumentumok előfutárai.

A tematikus áttekintés azt mutatja, hogy miközben általánosan elfogadott a költségvetési konszolidáció és a rend helyreállításának igénye a pénzügyi és a bankszektorban, jóval kevesebb erőfeszítés történik az egyensúlytalanságok kezeléséhez, a növekedés újbóli beindításához és a munkahely-teremtéshez szükséges reformok meghatározására. Ez az előzetes nemzeti célszámokban is tükröződik, melyek azt jelzik, hogy az EU várhatóan nem éri el az uniós szinten meghatározott kiemelt célkitűzéseket. Az előzetes adatok ugyanakkor azt is jelzik, hogy a lemaradás nem akkora, hogy azt az elkövetkező években ne lehetne behozni határozott intézkedésekkel. Ami az első években leginkább döntő, az a tagállamokat átfogó célok eléréséhez szükséges lendület megteremtése, a kiindulási ponttól függetlenül. A következő hónapokban a nemzeti szinten hozott intézkedések valamint a kiemelt kezdeményezéseken belül a növekedés fokozását szolgáló intézkedések előtérbe helyezése révén prioritásként kell kezelni a strukturális reformok terén történő előrelépést, az éves növekedési jelentés kulcsüzeneteinek megfelelően.

Az „európai szemeszter” legfontosabb témái a költségvetési fegyelemhez és a makroökonómiai stabilitáshoz való visszatérés a strukturális reformok egyidejű megvalósítása mellett. Az Európai Tanács márciusi következtetései alapján a Bizottság 2011 júniusáig értékelni fogja a nemzeti reformprogramokat és a stabilitási és/vagy konvergenciaprogramokat. Ezt követően az Európa 2020 stratégia integrált iránymutatásai alapján integrált országspecifikus ajánlásokat fog tenni a tagállamoknak, és a stabilitási és növekedési paktum szerint iránymutatást nyújt a költségvetési politikához⁹. A stabilitási és konvergenciaprogramokkal kapcsolatos ajánlásokat és tanácsi véleményeket a Tanács 2011 júliusában fogadja el. Ezután az EU-nak kell cselekednie, a tagállamoknak pedig ezeket az ajánlásokat és véleményeket figyelembe kell venniük azokban a döntésekben, amelyeket az év második felében a 2012. évi nemzeti költségvetéseik meghatározásakor hoznak.

⁹ A Tanács 2010/410/EU ajánlása (2010. július 13.) a tagállamok és az Unió gazdaságpolitikáira vonatkozó átfogó iránymutatásokról és a Tanács 2010/707/EU határozata (2010. október 21.) a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról, melyek együttesen képezik az Európa 2020 stratégia integrált iránymutatásait.

Melléklet:
Európa 2020: ideiglenes célkitűzések¹⁰

A tagállamok tervezett célszámai	Foglalkoztatási ráta (%)	K+F a GDP %-ában	Kibocsátáscsökkentési célok (a 2005. évi szinthez képest) ¹¹	Megújuló energiaforrások	Energiahatékonyság – az energiafogyasztás csökkentése millió kőolaj-egyenérték tonnában ¹²	Korai iskolaelhagyás %-ban	Felsőfokú végzettségük	A szegénység csökkentése személyek számában mérve ¹³
AT	77-78%	3.76%	-16%	34%	7.2	9.5%	38 % (ideértve az ISCED 4a-t, ami jelenleg kb. 12 %)	235.000
BE	71-74%	2.6-3.0%	-15%	13%	Nincs célszám az NRP-ben	9.5-10%	46-48%	330.000-380.000
BG	76%	1.5%	20%	16%	3.2	11%	36%	260.000 (500.000)
CY	75-77%	0.5%	-5%	13%	0.46	10%	46%	18.000
CZ	75%	2.70	9%	13%	Nincs célszám az NRP-ben	5.5%	32%	30.000
DE	75%	3%	-14%	18%	37.7	10%-nál alacsonyabb	42 % (ideértve az ISCED 4-et, ami jelenleg 11,4 %)	330.000 (660.000)

¹⁰ A végleges nemzeti célkitűzéseket a 2011 áprilisában benyújtandó nemzeti reformprogramok tartalmazzák majd.

¹¹ A 2009/406/EK határozatban („vállaláselosztási határozat”) meghatározott nemzeti kibocsátáscsökkentési célok a kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá nem tartozó kibocsátásokra vonatkoznak. A kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá tartozó kibocsátásokat a 2005. évi szintekhez képest 21 %-kal csökkentik. A teljes kibocsátáscsökkentés az 1990. évi szintekhez képest 20 %-os lesz.

¹² Megjegyzendő, hogy a nemzeti előrejelzések a tekintetben is eltérnek, hogy a becsült megtakarításokat mely tárgyévhez viszonyították.

¹³ Becsült hozzájárulás az uniós célhoz

DK	78.5%	3%	-20%	30%	Nincs célszám az NRP-ben	10%-nál alacsonyabb	40%	22.000
EE	76%	3%	11%	25%	0,49 (csak végfelhasználás)	9.5%	40%	49.500
EL	70%	2%	-4%	18%	5.4	10%	32%	450.000
ES	74%	3%	-10%	20%	25.2	15%	44%	Nincs célszám az NRP-ben
FI	78%	4%	-16%	38%	4.21	8%	42%	150.000
FR	75%	3%	-14%	23%	43	9.5%	50%	1.600.000 by 2015
HU	75%	1.8%	10%	13%	24,9	10%	30.3%	450.000-500.000
IE	Nincs célszám az NRP-ben	Nincs célszám az NRP-ben	-20%	16%	2.75	8%	60%	186.000
IT	67-69%	1.53%	-13%	17%	27.9	15-16%	26-27%	2.200.000
LT	72.8%	1.9%	15%	23%	0,74 (csak végfelhasználás)	9%	40%	170.000
LU	73%	2.6%	-20%	11%	0,19 (csak végfelhasználás)	10%-nál alacsonyabb	40%	3.000
LV	73%	1.5%	17%	40%	0.67	13.4%	34-36%	121.000
MT	62.9%	0.67%	5%	10%	0.24	29%	33%	6.560
NL	Nincs célszám az NRP-ben	Nincs célszám az NRP-ben	-16%	14%	Nincs célszám az NRP-ben	a korai iskolaelhagyók számának 25 000 főre (9 %-ra) csökkentése	Nincs célszám az NRP-ben	Nincs célszám az NRP-ben
PL	71%	1.7%	14%	15%	13.6	4.5%	45%	1.500.000-2.000.000
PT	75%	2.7-3.3%	1%	31%	Nincs célszám az NRP-ben	10%	40%	200.000
RO	70%	2%	19%	24%	10	11.3%	26.7%	580.000

SE	80%	4%	-17%	49%	Nincs célszám az NRP-ben	10%	40-45%	Nincs célszám az NRP-ben
SI	75%	3%	4%	25%	Nincs célszám az NRP-ben	5.1%	40%	40.000
SK	71-73%	0.9-1.1%	13%	14%	1,08 (csak végfelhasználás)	6%	30%	170.000
UK	Nincs célszám az NRP-ben	Nincs célszám az NRP-ben	-16%	15%	Nincs célszám az NRP-ben	Nincs célszám az NRP-ben	Nincs célszám az NRP-ben	A gyermekszegénységre vonatkozó, már létező célkitűzés
Becsült uniós célszám	72.4-72.8%	2.7-2.8%	-20% (az 1990. évi szinthez képest)	20%	kevesebb 10 %-nál	10.5%	37.3%	
Kiemelt uniós cél	75%	3%	-20% (az 1990. évi szinthez képest)	20%	az energihatékonyság 20 %-os javítása	10%	40%	20.000.000